

בש"פ 7226/16 - נזאר אבו עאמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7226/16

כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו
נזאר אבו עאמר

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור. המשיבה מתנגדת לבקשה.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, איומים והיזק לרכוש. למען שלמות התמונה יצוין כי יחד עם המבקש הורשע אדם נוסף אשר היה שותפו של המבקש למעשה העבירה. ביום 8.3.2015 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש והשית עליו שנת מאסר אחת לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלונן (ת"פ 59863-03-14). המבקש ערער על גזר הדין, וביום 17.4.2016 קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור באופן חלקי והפחית את תקופת המאסר בפועל לתשעה חודשים (עפ"ג 28395-04-15). הפחתת תקופת המאסר בוצעה בשל נסיבותיו האישיות המורכבות של המבקש, שעניינן מצבה הרפואי של בתו והעובדה שהמבקש הוא אשר מלווה אותה לטיפולים הרפואיים.

3. לאחר מתן גזר הדין הגיש המבקש בקשת חנינה להמרת עונש המאסר אשר נגזר עליו לעונש של שירות לתועלת

עמוד 1

הציבור. בקשה זו נדחתה בחודש אוגוסט 2016. מכאן בקשת הארכה שלפניי, אשר הוגשה ביום 18.9.2016. לבקשת הארכה צורפו בקשת רשות הערעור גופה; בקשה לעיכוב ביצוע המאסר עד להכרעה בבקשת רשות הערעור; וכן תגובת המשיבה לבקשה הארכה. יצוין, כי המבקש מחויב להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 25.9.2016, וזאת לאחר שמועד ההתייצבות נדחה מספר פעמים.

4. לאחר שבחנתי את הבקשה להארכת מועד על רקע אמות המידה החלות בכגון דא, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כך, בשים לב למשקלם המצטבר של השיקולים הבאים:

ראשית, בקשת הארכה הוגשה כחמישה חודשים לאחר מתן פסק הדין של בית המשפט המחוזי, כלומר - מדובר באיחור ניכר וארוך.

שנית, סבורני כי בהסבר אשר ניתן על ידי המבקש אין משום הצדקה מבוררת לאיחור האמור. העובדה שהמבקש ביכר לפנות למסלול של בקשת חנינה אינה מהווה, מיניה וביה, טעם מבורר להארכת מועד להגשת הליך ערעורי, מה גם שלא ניתן הסבר מדוע המבקש, המיוצג לאורך ההליך כולו, לא ראה להגיש לכל הפחות בקשת ארכה בתוך המועד הקבוע בדין. כפי שציינה כב' הרשמת ש' ליבוביץ במקרה דומה:

"המבקש יכול היה לצפות מראש כי עד שתינתן החלטת הנשיא בעניין בקשתו לחנינה, עלול לחלוף המועד להגשת בקשתו לרשות לערער. יודגש, כי המבקש היה מיוצג בהליך שנוהל בפניו בת המשפט המחוזי [כך במקור - ג'ל'], ובאת כוחו בודאי היתה מודעת לכך שבקשת החנינה אינה עוצרת את מרוץ המועדים להגשת ערעור. לפיכך, יכול היה המבקש להגיש את בקשתו להארכת מועד כבר בעת שביקש מבית המשפט המחוזי לעכב את ביצועו גזר דינו [כך במקור - ג'ל']."
(בש"פ 10806/15 אדרי נ' מדינת ישראל (14.12.2005)).

שלישית, סיכוייה של בקשת רשות הערעור אשר מתבקשת ארכה להגשתה אינם נחזים להיות גבוהים. כך, בשים לב להיותה בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" המופנית כנגד חומרת העונש, כמו גם לחומרת מעשיו של המבקש ולעובדה שנסיבותיו האישיות נלקחו בחשבון על ידי שתי הערכאות הקודמות אשר דנו בעניין.

5. סוף דבר, הבקשה נדחית.

בשים לב למועד ההתייצבות הקרוב, המזכירות מתבקשת להמציא החלטה זו לידי הצדדים ללא דיחוי וכן לעדכן אותם טלפונית בדבר תוכנה, תוך עריכת תרשומת מתאימה.

ניתנה היום, ט"ז באלול התשע"ו (19.9.2016).

גלעד לובינסקי זיו, שופט

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ר ש ם
